

постъ-тъ, който нѣкога Унгаре-ти сѣ наричали Русска крѣпость (О-Россъ-варъ; О-Rosz-var- Русска крѣпость-). Тия Русси като сѣ смѣсихъ послѣ съ ближни-ты си Моравитяне, не изгубихъ свое-то, весма прилично съ Моравско-то, нарѣчіе. Това сѣ види още и сега у жители-ты на Графства-та Сепешско, Шарошско и Земплинско, които и до сега наричатъ себе си Руссы, ако и нарѣчіе-то имъ прѣмина отъ Малороссійско-то къмъ Моравско-то.

Обаче тия Русси сѣ поселихъ и въ другы мѣста на Унгаріѣ, като прѣминувахъ послѣ, при различни-ты прѣвратности на Унгаріѣ, отъ едно мѣсто на друго. Жилище-то нмъ можемъ да издыримъ отъ уцѣлѣлы-ты и до сега названія на мѣста-та: О-Россевейгъ, О-Россфалу, О-Россгаза, О-Росскѣ (Oroszveg, Oroszfallu, Oroszhaza, Oroszkö), сир. Русско село, Русска паланка, Русский домъ, Русский камикъ и пр. Исторія-та на тия Россіяне, като сѣ сливаше съ исторіѣ-тъ на другы-ты племена, които населявахъ Унгаріѣ, скрита е въ исторіѣ-тъ на тѣхъ странѣ, сир. на Унгаріѣ.

И така Българско-то Господарство, не само сѣ прѣстѣче нѣколко отъ Россіяне-ты, нѣ дору и въ извѣстны области сѣ образовахъ особенны, независимы Княжества. Една-та само юговѣсточна часть на Унгаріѣ остана на Българскій Царь, като что принадлежаше на воеводства-та му въ Влахыѣ, Трансилваніѣ и Молдавѣ. Още Ромаѣ Императоръ быше пріялъ назадъ нѣкои части на Романиѣ.

Останалы-ты обаче владѣнія Българскы съставлявахъ доста значително цѣло: сир. Молдавія съ Бессарабіѣ, Влахыя, Трансилванія, часть отъ Романиѣ, по гольма-та часть на Македоніѣ, владѣнія-та въ Тессаліѣ и Албаніѣ, Темешскій Банатъ, и Крымъ съ околности-ты на Прѣковъ и устія-та на Дѣбиръ, дѣто, спорядъ силъ-тъ на трактата съ Гръци-ты, не бѣ позволено да минувать Россіяне-ти. Всичко-то това заедно е могло да има доста значително политическо тегло между Вѣсточны-ты Господарства на Европѣ. Обаче това всичко-то е имало нуждѣ за правленіе твърдо, мѣдро, дѣятелно, рѣшително; нѣ Петръ, за нещастіе, нѣмалъ ни едно отъ тыхъ качества, които сѣ нужны за таково правленіе. Имало е още